

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Մուսա

Դարձյալ նո՛ր երագ և նո՛ր ցնորքներ...
Ահա հրճվում է իմ մատաղ հոգին.
Շտապի՛ր, ո՛վ Մուսա, քո սրբաճկեր
Համբույրը դրոշմել երգչիս շրթունքին:

Շտապի՛ր... ժրպիտըդ այրող, կախարդիչ
Թո՛ղ վառե սիրտըդ հրրով սրբազան,
Թո՛ղ ոգի շնչե հայացքըդ դյուրիչ.
Ես կամիմ երգել հրաշքներ գարնան...

Թո՛ղ որպես անուշ զեփյուտ քաղցրաշունչ,
Քո թովիչ ձայնը հնչե ականջիս
Ե՛վ հուստ տաղեր, և՛ սիրո մրմունջ,
Ես կամիմ երգել տենչանքը սրտիս:

Ես կամիմ երգել անվերջ քաղցրություն
Մի նոր, ոսկեհույս և խաղաղ կյանքի.
Ես կամիմ երգել սիրո սրբություն
Եվ վսեմ փայլը անկեղծ վաստակի:

Ես կամիմ երգել, երգել հարատև,
Որպես թռչունը ազատ եթերում.
Օ՛, շտապի՛ր, Մուսա՛, թռի՛ր սրաթև.

Քանի երազըս չի ցնդել օդում...

1888, 9 փետրվարի